

Läker tiden alla villoläror?

[Spara som PDF](#)

Skrivet av [Lennart](#) - 7 november, 2016 - 20:45

Ett ganska dåligt uttryck som en del slänger sig med är att "tiden läker alla sår" – detta då med syfte på sår i själen. Men det där stämmer inte. Själsliga sår läker sällan alls. Själsliga sår kan i många fall leda till livslång bitterhet, psykisk ohälsa, men även kroppslig ohälsa – om inte Jesus får hjälpa oss med att bli av med de själsliga såren. Helandet kan handla om att både ge och ta emot förlåtelse. Detta vet alla som sysslat med kristen själavård.

Med jämna mellanrum kommer det in allvarliga villoläror och villfarelser i kristenheten. Det har det gjort under hela den kristna historien, och redan Jesus och apostlarna varnade för detta:

Matt 24:11-12: "Många falska profeter ska träda fram och bedra många, och eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta."

2 Pet 2:1: "Men det fanns också falska profeter bland folket, liksom det bland er kommer att finnas falska lärare som smyger in förödande läror. De skall till och med förneka den Herre som har friköpt dem och drar så plötsligt fördärv över sig."

1 Tim 4:1: "Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror."

En villolära är lik ett allvarligt infekterat sår i en fysisk kropp, i värsta fall leder det till döden för den drabbade. En villolära blir då som ett allvarligt sår i den kristna "kroppen", i kristenheten, i Guds församling. Och eftersom alla villoläror troligen har Satan till upphovsman, så är den yttersta avsikten med dessa så klart att bedra troende så att de avfaller från tron och går miste om det eviga livet. Villoläror är alltså något mycket allvarligt:

Heb 6:4-8: "De som en gång har tagit emot ljuset och smakat den himmelska gåvan, fått del av den helige Ande och smakat Guds goda ord och den kommande världens krafter **men sedan avfallit, dem går det inte att föra till ny omvändelse** då de själva korsfäster Guds Son på nytt och hånar honom offentligt. En åker som dricker det regn som ofta faller på den och som ger god skörd åt dem som den odlas för, den åkern får välsignelse från Gud. Men bär den törnen och tistlar är den värdelös och farligt nära förbannelsen. Slutet blir att den bränns av."

Men kan villoläror läka ut med tiden? Blir de ofarliga med tiden? Blir de drabbade människorna okej efter några år? Var villoläran bara "ny uppenbarelse" som kristenheten först inte förstod men med tiden kunde acceptera? Försvinner villoläror bara likt morgondimman genom att vi tiger om dem? Och blir en villolärare okej efter en liten tid i "karantän"?

Jag tycker svaret är enkelt: villoläror består så länge ingen avslöjar dem och så länge inte dess förkunnare och anhängare ångrar sig, omvänder sig, gör avbön och sedan effektivt förkunnar mot den falska lära som denne tidigare förmedlade. En genuint omvänd villolärare kan vara nog så bra på att avslöja det falska som denne tidigare förkunnade. Kristenheten måste också hjälpas åt att definiera och kasta ut falska läror.

Skadorna av villoläror består också mycket länge eftersom de ger både andliga, själsliga och ibland även fysiska skador. För att bli frisk från villolära kan det krävas mycket undervisning och själavård. Det kan ta mycket möda och tid att trassla ur en kristen ur de nät som villolärorna dragit in denne i. Och om en kristen verksamhet har en villolära som grund, så blir ju inte den verksamheten sund bara för att tiden går. Man bör nog riva ner hela verksamheten och börja om från början när den falska läran avslöjats och man dessutom omvänt sig och gjort avbön.

Nu skall vi ta ett exempel på en riktigt allvarlig villolära: *Trosförkunnelsen* (även kallad "Framgångsteologin") som härstammar från främst Essek W. Kenyon, Kenneth Hagin och Kenneth Copeland, började flöda över vårt land ordentligt i början av 80-talet. Det var Ulf Ekman och hans svärfar Sten Nilsson som stod som huvudansvariga för att föra in denna nya lära i Sverige. Ganska snabbt startades församlingen Livets Ord och senare Arken och många andra sådana "troförsamlingar". **Observera nu detta: Trosförkunnelsen var verkligen en helt ny försoningslära, ett helt främmande evangelium.** Jag känner

personer som var med i allra första början, och de har berättat att man blev instruerad att glömma allt vad de tidigare hade lärt sig under sitt kristna liv. Man fick veta att detta var något helt nytt som skulle ersätta det gamla mossiga. Nu var det riktiga grejer på gång! Och bara utifrån den uppmaningen förstår man att det var frågan om en villolära, för det äkta evangeliet hade ju länge varit känt i Sverige och frälst många, och det fanns ju ingen kristen anledning att byta ut! Exakt vad villoläran bestod i har jag skrivit om i en annan text som du kan läsa [via denna länk](#).

Trosförkunnelsen kom självklart ganska snabbt i konflikt med den evangeliska kristenheten. De duktiga teologerna kunde snabbt peka på varför denna nya lära var en allvarlig villolära. Böcker skrevs, predikningar och bibelstudier hölls som avslöjade både trosförkunnelsen och dess förkunnare. Men detta hjälpte inte. Många suktade efter något nytt, och många drog därför iväg till Trosrörelsens nya församlingar och bibelskolor. Det var egentligen inte frågan om väckelse, utan istället frågan om omförflyttning av församlingsmedlemmar. Detta skapade en enorm splittring och många sår i kristenheten. Våldigt många enskilda kristna for också allvarligt illa av den falska kristendom som trosförkunnelsens profeter högljutt proklamerade. Det handlade om både andliga och själsliga sår, och detta ledde inte sällan till kroppslig ohälsa. Många förlorade sin tro, många tappade bort barnskapet i tron, många blev andligt utbrända och desarmerade, många blev psykiskt sjuka, och det fanns även de som tog livet av sig för att de inte orkade leva upp till den prestationsladdade falska tro som trosförkunnelsen innebär. Detta var en historiebereskrivning, men självklart kommer många råka illa ut även idag eftersom det fortfarande handlar om villolära.

Har då dessa förkunnare och församlingar vaknat upp, omvänt sig från sina förvillelser, ångrat sig, bett om förlåtelse för att de spridit villolära, bett om förlåtelse för att deras undervisning skadat både enskilda och hela kristenheten, och sedan börjat förkunna **mot** denna villolära? Nej, tyvärr inte! Vad jag har sett finns det ingen av de mer kända förkunnarna inom Trosrörelsen som gjort så. Man gasar på i samma stil. Dock hör man inte längre så mycket av den mest extrema förkunnelsen inom denna falska trosundervisning; den har man smugit undan. Men det som de förkunnar idag bygger i princip på den nya försoningslära man införde, och hela den verksamhet man sitter på och kammar in sin månadslön från är ju byggd på denna villolära (som faktiskt är ett knippe av flera villoläror).

Summa summarum, tiden har inte läkt såren från denna villolära! Såren finns kvar. Villoläran finns kvar, och den dyker upp i sin fullhet lite här och där, då och då.

Om då denna trosrörelse drar ihop till ett event som t.ex. *Awakening Europe Scandinavia*, kan man då luta sig tillbaka och ge dem chansen i förhoppning att det kanske blir en riktigt bra satsning? Att många blir frälsta? Skall man hoppas på att varje gudstjänst, satsning och konferens som denna rörelse anordnar, kanske kan bli bra trots allt? Nej, absolut inte! För de människor som dras till dessa event får ju del av de villoläror som finns med som en grundklang i hela verksamheten. Dessa människor får inte det sanna evangeliet! Så länge man inte gjort upp med villolärorna till 101%, gjort avbön, erkänt och bekänt vilken enorm skada villolärorna gjort, bett alla om förlåtelse för just detta, och sedan börjat förkunna mot villolärorna, finns inget att jubla över. Om man ändå prisar dessa satsningar är det ett tecken på allvarlig förblindelse, historielöshet och okunnighet vad gäller Bibelns undervisning. Eftersom Guds Ande är sanningens Ande, kan man med fog tvivla på villolärarnas frälsning!

Vad skall vi då göra istället. Jo, Paulus ord gäller fortfarande:

Rom 16:17-18: "Jag uppmanar er, bröder, att ge akt på dem som vållar splittring och kan bli er till fall, i strid mot den lära som ni har fått undervisning i. **Vänd er bort från dem.** Ty sådana tjänar inte vår Herre Kristus utan sin egen buk, och med milda ord och vackert tal bedrar de godtrogna människor."

I en annan artikel har jag tidigare skrivit:

Skall en människa fås att acceptera det oacceptabla, då måste detta brytas ner i små doser som serveras en efter en över en längre tid. Får någon en överdos och reagerar negativt, då måste "behandlingen" avbrytas en tid för att sedan återupptas när det återigen finns en acceptans för det som är nytt och främmande. På det här sättet kan sådant som etik, moral, kultur och religion förändras och brytas ner till väldigt låga och osunda nivåer. Saker som först visar sig vara oacceptabla för den breda allmänheten kan gå under ytan en tid - likt en ubåt - för att sedan dyka upp igen, och då accepteras av majoriteten. Under tiden för undervattensläge kokas grodorna sakta i en svag buljong som mörar upp dem och vänjer dem vid det osunda nya som senare kan dyka upp på bred front - kanske i en lite annorlunda förpackning.

Läs gärna hela denna text här: ["Den långsamma tillvänjningens strategi"](#)

På motsvarande sätt har trosförkunnelsen från Kenneth Hagin & Co lyckats ta sig vidare fram till våra dagar. Lite förenklat ser det ut så här: Trosrörelsen --> Toronto-väckelsen --> Pensacola-väckelsen --> Lakeland outpouring --> New

Wine --> Bethel Church --> Awakening Europe --> Vad kommer här näst???

Så nej, tiden läker inga villoläror!

[Läs andra artiklar i Lennarts blogg](#)